

[Christmas Møller.]

sammen, nu da man yderligere ser Forslag fra Regeringen, som gaar direkte imod den økonomiske Politik, Regeringen paa anden Maade fører.

Statsministeren og Indenrigsministeren raillerede over, at man ved denne Løjlighed spurgte om Regeringens almindelige økonomiske Politik. Man behøver jo blot at læse Betænkningen, hvor der Side op og Side ned er Spørgsmaal om den økonomiske Politik i Landet. Hele Bankernes Redegørelse er en stor Redegørelse om den økonomiske Politik, der skal føres i Landet. Bankerne giver i Betænkningens Bilag 7, anden Side, klart Udtryk for, at „Landets Valutapolitik ligger og holdes i et saadant Leje, at den Kronopolitik, som Nationalbanken hidtil har fulgt“ o. s. v. Paa dette har Regeringen ikke svaret; men saa er det den Konservative, der spørger, der vækker Uro om dette Spørgsmaal! Det er jo fuldkommen meningsløst og urimeligt, at Regeringen overhovedet ikke vil give klar Besked om, hvorledes dens Politik er. Det er antagelig af den Grund, at Regeringen simpelt hen ikke kan.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne videre sige, at han atter burde læse Bankernes Udtalelse, der staar som Bilag 7 i Betænkningen. Der staar her — jeg beder om Formandens Tilladelse til endnu et Citat —:

„Imidlertid har vi forstaaet paa Indenrigsministerens Udtalelser, at man er inde paa den Tanke at foretage med eet Slag en samlet Konvertering af i alt ca. 2½ Milliard Kroner Obligationer. Denne Plan maa vi paa det mest indtrængende fraraade, og ingen af Bankerne ser sig i Stand til at støtte den bl. a. af følgende Grunde“.....

Her er det jo fuldkommen klart, at under den Forhandling, der har været ført mellem Ministeren og Bankerne, er der forelagt en Plan om en samlet hurtig Konvertering. Fuldkommen afvist er den blevet. Den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Hasle har diskuteret om, hvor Ansvaret og Risikoen var for den Stilling, Ministeren har ført Rigsdagen og Udvalget ud i. Jeg er naturligvis fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Hasle. Saa siger den højtærede Indenrigsminister, at han gav ingen Sikkerhed, han nævnte, at der var Risiko ved Overenskomsten af 14. December. Ja, naturligvis sagde Indenrigsministeren, at hans eget Forslag var bedre, det er der jo ikke noget underligt i; men det, der er Spørgsmaalet i denne Sag,

er dette: Gik Indenrigsministeren ikke med til at acceptere Grundlaget af 14. December? Har Indenrigsministeren da overhovedet ikke noget Ansvar i denne Sag? Jo, han har naturligvis det Ansvar, at han med sin Accept førte Rigsdagen ind i den Situation, i hvilken den nu staar.

Den højtærede Indenrigsminister svarede ogsaa kun meget svagt paa det Spørgsmaal, jeg stillede til ham om, hvorledes det havde været med, at vi hvert Øjeblik havde sagt; om vi ikke skulde have Oplysninger om Bankernes og Pengeinstitutternes Stilling. Ministeren sagde, at han havde ikke givet nogen uredelig Oplysning. Men Forholdet var dette, at han skulde have orienteret sig for derved at have skabt en Klarhed over, hvorledes Stillingen kunde være.

Jeg beder ogsaa i høj Grad lagt Mærke til, at Indenrigsministeren overhovedet ikke svarede paa det Spørgsmaal, jeg stillede til ham om Nationalbanken, og at Stillingen altsaa i Dag er den, hvor Konverteringen saa at sige er ved at strande, at man ikke paa et saa vigtigt Spørgsmaal har Klarhed over, hvorledes man overhovedet skulde bære sig ad; hvor jeg har paavist, at i Henhold til Nationalbankens Oktroj kunde Nationalbanken ikke medvirke til længere Kreditter end for 6 Maaneder. Indenrigsministeren svarer overhovedet ikke, men kommer blot med en ikke alt for kløgtig Bemærkning om, at jeg en Gang imellem tager Ordet i dette høje Ting. Ja, ja, det er jo længe siden de højtærede Ministre var i Opposition, men mere senile er de vel ikke, end at de dog endnu kan huske 6 Aar tilbage i Tiden — jeg kan i hvert Fald huske det —, og da skete det dog ogsaa nogle Gange, at de højtærede Ministre som Oppositionsmænd tog Ordet. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Vi gjorde det bedre!). At Indenrigsministeren altid vurderer sig selv højt, hvad enten han er Minister eller æret Medlem, behøver han ikke at bekræfte, det er noget man ligefrem kan se paa ham.

Jeg har ikke udtalt nogen Spaadom om Valg, jeg har heller ikke sagt: Vi tager Valg, for det har jeg ingen Indflydelse paa. Men jeg har sagt til den højtærede Indenrigsminister: Lad os faa det Valg, som er en saa rimelig Konsekvens af hele den politiske og økonomiske Stilling her i Landet, en Stilling, som altsaa er den, at ved Vedtagelsen af et Lovforslag vedrørende et stort økonomiske Spørgsmaal, rammende ind paa store og betydningsfulde Dele af det økonomiske Liv i Landet, mener denne Regering, at den har Ret til at nægte en alminde-